Ч. 127 Четвер 8 (21) червня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К.	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К.	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Німецкий меморіял в язиковій справі. — Війна в Хіні).

Депутация конференциї провідників лівиці німецкої вручила вчера президентови мінїстрів дрови Керберови меморіял язикових законів. Від дра Кербера удала ся депутация до мінїстра судівництва і подала єму такий самий меморіял. Як президент кабінету так і мінїстер судівництва приймили меморіял з подякою і заявили, що уважають своїм обовязком як найточнїйше розслідити поміщені в меморіялї жаданя.

Як звістно місто Таку, що боронить доступу до устя ріки Пеіго, заняли дня 18 с. м. европейскі войска. То мають бути знамениті укріпленя і мали дуже добру артилерию, а їх залога мусїла бути вишколена трохи на европейский лад, коли завдали досить значні страти бомбардуючим европейским кораблям. Після вістий мала в тій битві европейскі войска такі страти: Анґлійцї 1 убитого і 4 ранених, Німцї 3 убитих, 7 ранених; Росияни 16 убитих, 45 ранених, Французи 1 убитого і 1 раненого. Найбільше потерпіли Росияни через те, що хіньска бомба запалила склад пороху на кораблі „Манджур" і висадила у воздух канонірску лодку, причім кілька вояків погибло, а богато було ранених. З хіньских укріплень висадили Европейцї два у воздух, а инші взяли приступом. Само впрочім занятє міста Таку не має великого значіня, бо ріка Пеіго при устю мілка і більші воєнні кораблї не можуть на неї вїхати. Тепер мусять держави виступити з цїлою силою і тому з усіх сторін висилають більші відділи войск. Анґлія, що має майже всьо своє войско в полудневій Африцї і не може єго звідтам задля війни з Бурами рушити, шле полки з кольонїй індийских. Найбільші сили у всхідній Азиї має доси Росия і она одна спокійно дивить ся на події в Хіні, а навіть удає, що цїлком не потребує мішати ся до хіньских заколотів. І так н. пр. пишуть „Ст. Петербурґскія Ведомости": Захід своїми насильствами розбудив дрімаючі народи жовтого Всходу. Можемо болїти над судьбою европейских місионарів і інжинїрів, можемо плакати над тим, що кров вже полилась і ще буде лятись. Але рівночасно з точки погляду хіньского патриотизму не можна не згодити ся з тим, що бідний нарід, котрому навіть в часї мира забирають порт по порті, мусить вкінци пробудити ся з вікової дрімоти. Загального руху народного доси вправдї, Богу дякувати, ще нема, але то що з рухом ворохобників годять ся широкі верстви хіньского населеня і що „кулаків" підпирає потайно і хіньске правительство — всьо то велить здогадувати ся, що ми стоїмо перед великою катастрофою. Супротив того мусимо висказати лиш одно бажанє: будьмо ми, Росияни, о скілько можна безсторонними видцями теперішних подій на Всходї. Кождий острійший крок під Пекіном може лиш погіршити і без того грізне політичне положенє. Нехай в хіньскій крови купають ся ті, що зачали діло руїни Хін т. є Німці і Анґлійцї. Ми не потребуємо виступати як поліцияити, що втихомирють уличні розрухи, які крім того викликали чужі держави. Чужинцї хотїлиби нас бачити такими тому, щоби против нас направити ненависть хіньскої голоти. Але ми того цїлком не бажаємо. — В такім дусї пишуть і инші росийскі часописи, але з тих голосів ясно показує ся їх бажанє, викинути всї наші держави з Хіни, щоби лиш одна Росия скористала з теперішних хіньских заколотів.

Новинки.

Львів дня 20-го червня 1900.

— **Новий унїверситетский сенат в Кракові.** Вибори нового сенату на краківскім унїверситетї відбули ся в суботу. Ректором вибрано дра Якубовского, б. декана факультету медичного, а деканами: на теольоґічнім факультетї кс. дра Хотковского, на правничім дра Мілевского, на медичнім дра Віхеркевича. Декана фільософічного факультету ще не вибрано.

— **Іспит зрілости** в ґімназиї в Станиславові здали: Кир. Чекалюк, Ів. Демянчук (з відзн.), Айґенфельд Ліпа (з відзн.), Ів. Фіґоль, Хаїм Фішлер, Вас. Ґурґула, Гальперн Савль, Гауке Рудольф, Інслїхт Янкель, Корнблїт, Давид Марґуліс, Ник. Нагуржаньский, Яків Недзведский, Тад. Новосельский, Лев Парадовский, Сальп Маркус, Авраам Шенс, Сайдлер Теодор (з відзн.), Кароль Собота,

---

75)

Передрук заборонений.

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Крім великого числа борцїв на возах, трийцять тисячів карийских і йоньских жовнїрів та жандармерийного корпуса Мазаїв [1]) стануло ще під прапорами Псамтіка двіста пятьдесять тисячів Калясирийців, сто шістьдесять тисячів Гермотобіїв, двайцять тисячів кінноти [2]) і богато помічного войска (звиш пятьдесять тисячів мужа), межи котрими лїбійскі Машаваша [3]) віданачали ся своєю здавен давна звістною воєнною славою а Етіопці великим числом.

Піхота була поділена на полки і чети або компанії, що поуставляли ся були під всїлякими хоругвами [4]), а кождий відділ був инакше узброєний. Були там тяжко узброєні з великими щитами, списами і штилетами; вояки з топорами і мечами та малими щитами і легкими палками, пращники, а головну масу войска творили стрільцї [5]), котрих натягнений лук був так великий, що сягав майже рівно з головою. Їздцї мали на собі лиш запаску і були узброєні ґузуватими булавами, а борцї на возах, що належали до найзнатнїйшої части войскової касти, виступали до борби в як найбогатшім строю та видавали великі суми, як на упряж своїх прекрасних, славних на весь сьвіт коний, так і на свої пишні двоколесні вози. Коло них стояли поводатори, а они лиш били ся, уживаючи до того луків, топорів або спис.

Перска піхота була не о богато численнїйша від египетскої, але за то azийска кіннота була в шестеро більша від египетскої.

Скоро оба войска станули напротив себе, велїв Камбізес очистити просторі пелюзийскі поля зі всїх хащів та дерев і порозгортати всї горби, які тут і там показували ся, щоби своїй кінноті і возам з косами [6]) проложити вигідну дорогу. Фанес помагав єму при тім своїм докладним знанєм місця, і умів довести до того, що єго плян битви, уложений з глубоким зрозуміньєм стратеґії, приняв не лиш Камбізес, але й старий воєвода Меґабізос, та й значні місця на веденю війни Ахеменїди. Єго знанє місцевих відносин було особливо неоцінене задля

[1]) Мазаї (Mazaïu) був то корпус зложений по части з чужинців, котрий мав стерегти полоненників та робити иншу подібну службу.

[2]) Геродот розповідає, що цїла египетска армія була поділена на дві части: на Гермотобіїв і Калясирийців. Що значать ті імена, годі знати, і учені почавши від самого Геродота аж до В. М. Міллера здогадували ся всїляко. — Про борцїв на возах згадує ся вже в Гомеровій Іліядї та славить ся їх число. На многих египетских памятниках знаходять ся образи, представляючі битви, а на них видко також і борців на возах. На всїх египетских памятниках знайдено доси лиш 5 їздців, але з написий і многих справоздань инших народів виходить, що Єгиптяни мали і кінноту. Діодор згадує, що король Рамзес поставив до війни 24.000 їздців, а Сезонхіс (Шешенк) прийшов був до Єрусалима з 60.000 їздців. Після Геродота сидїв король Амазіс на кони, коли до него прийшов післанець Гофри.

[3]) Здає ся, що то були північно-африканьскі Максийцї, про котрі згадує Геродот.

[4]) Кождий номос мав свою окрему відзнаку, подібну до теперішних гербів.

[5]) Весь сей опис войска і зброї взяв Еберс з образів староегипетских памятників, які знаходять ся в дїлах Шамполїона, Розеллїнїґо, Лепсіюса, Вількінзона або таки просто з памятників. По всїх більших музеях знаходить ся бодай один египетский штилет. На однім добре задержавшім ся примірнику в берлиньскім музею, єсть вістре з бронзу, ручка із слоневої кости а похва зі скіри. Войско чужих народів, що йшло на поміч, мало великі мечі; Єгиптяни мали також мечі але малі, подібні до ножів. Найбільший меч, який знаємо, єсть на дві стопи довгий і знаходить ся в посїдаю Бруґш Бе в Каїрі.

[6]) Єгипетскі, перскі і асирийскі вози воєнні мали на дишли і на обох кінцях осий там, де они вистають з колеса, острі коси; коли таким возом удало ся вїхати в ряди войска, то коси калїчили людий, і так розбивали ряди.

Олекс. Ткачук, Тад Урбаньский, Вільгельм Ояк. — Поправку одержало 3. — В мужескій семинариї учительскій в Станиславові іспит зрілости здали: М. Абена, Анг. Біловус, Ник. Хомишин, Вас. Дзус. Вен. Крупка, Анат. Левицкий, Ант. Мандрик, Ант. Маркевич, Ант. Куликовский, Г. Розмарин, Влод. Рошчаковский, Алекс. Савюк, Як. Зелігер, Ст. Симків, М. Стефанів, Йос. Шидловский, Мар. Телесницкий, Кар. Узарский, Зен. Винницкий, Марк. Занковский; 9 репробовано, 7 дістало поправку.

— **Огні.** Дня 3-го с. м. вубух огонь в селї Семиківцях і знищив 5 загород, з котрих три були обезпечені. Загальна шкода 3.900 корон. Причина огню незвістна. — Дня 6-го с. м. коло 10-ої години перед полуднем знищив огонь 3 хати, одну стайню і одну стодолу в Цетули, яворівского повіта. Шкода виносить 2.890 корон. Огонь вибух з причини неосторожности Параньки Марцелюх, що виймила хлїб з печи з вуглем і винесла до комори. — В Єзуполи вибух пожар в шопі Йосля Біндерлеса дня 5 червня і знищив сусїдну шопу Павла Трошка, дім і будинки Мальнибіди, Проця Кудли і стіг сїна Якова Чверди. Шкода до 2.300 корон була обезпечена лиш на 1000 корон. Причина пожару незвістна. — Дня 8-го с. м. перед полуднем вибух огонь в Узинї, станиславівского повіта, в шопі Дмитра Бойчука і при сильнім вітрі знищив 31 загород з всіми будинками. Загальна шкода 24.300 К. була обезпечена на 10.140 К. Причиною пожару були діти, що бавили ся сїрниками. — В Августівцї, бережаньского повіта, погоріло дня 8 с. м. 17 загород. Шкода 23.202 К. була обезпечена лиш на 4600 К. Причиною того пожару був також недогляд над дітьми, бо на подвірю Гринька Васильчишина бавив ся 4-лїтний син Дмитра Васильчишина сїрниками і запалив купу соломи.

Господарство, промисл, торговля, гігієна і вихованє.

Ради господарскі.

— Робленє сїна в слотну пору. В слотну пору годі чекати з робленем сїна на погоду, бо або трава перестоїть, або сїно згниє на покосах; треба отже тільки разів брати ся до роботи, кілько разів надстане дощ. Косити треба лиш тільки, кілько можна пересушити і згорнути в однім дни. На сїножати повинні вечером бути лиш покоси і копиці, але не розкинене сїно. Трава, що підчас дощу осталась на покосах, хоч би її аж на другий день або й пізнійше задля дощу розкинено, виглядає лїпше, і єсть поживнійша, як та, що була з покосів розкинена і білила ся на росї, дощи та сонци. При непевній погоді, коли можна сподївати ся, що не буде дощу, лїпше єсть згортати траву в більші і добре уголочені копиції; коли же можна сподївати ся дощу, лїпше згортати в менші і натрясані ще того самого дня. В слоту, скоро лиш трохи дощ надстане, треба копиці більше або менше розгортати, щоби сїно не гріло ся, не плїснїло і не гнило. Коли на дворі холодно, то можна траву лишати на покосах аж до вечера, а відтак позгортати в малі копички. До слїдуючого дня загрів ся трава в них так, як би її пригріло сонце; через то вийде з трави богато вогкости, а відтак коли копички розкине ся, то і вся вогкість з них вийде. Ту роботу треба на другий день повторити, але тогди треба вже два рази так великі копички класти, аж наконець треба буде лиш кілька годин сонця, щоби все сїно висхло. Траву на левадах і наводнюваних сїножатях треба довше сушити. Косити найлїпше рано або вечером, коли роса на траві. Коли сьвітить місяць, то можна косити і в ночи. Покоси треба класти раз в один, другий раз в другий бік, а нїколи лиш в один бік. Взагалі при непевній погоді повинен господар всю роботу добре собі обдумати і так її вести, щоби не мав шкоди.

— Огірки в слотну пору гниють дуже легко, особливо тогди, коли лежать на землї. Длятого треба попід галузки огірків попідкладати ріще, на котрім би они спочивали і з котрого би огірки звисали. Щоби огірки довго і богато родили, добре єсть поробити під більшими галузками неглубокі рівці і галузки в них присипати місцями землею; они тогди в прикритих місцях будуть пускати корінцї а тогди й ціла ростина стане сильнійша. Кінцї галузок треба зривати за третим або четвертим листком по послїднім цьвітї з насінним завязком. Огірки будуть тогди розрастати ся і більше родити. Огірки мають двоякий цьвіт: родючий, під котрим слїдно завязок, і пустий, в котрім суть лиш ниточки з головками, що мають в собі пилок цьвітовий, котрий комахи переносять на родючий цьвіт і его запліднюють. Пустого цьвіту єсть звичайно богато і его треба длятого зривати; з родючого цьвіту будуть тогди красні і більші огірки.

Всячина господарска.

— Сируп до смажінок робить ся слїдуючим способом: Насамперед мусить бути цукор як найлїпший; его треба порубати на дрібні кусні, зважити і малити студеною водою, даючи малу склянку води на пів кільо цукру. Сируп треба варити в чистій новій камінній ринцї або в мосяжнім рондельку і насамперед підождати, аж цукор добре розпустить ся а відтак поставити на кухни. Найважнїйша річ, щоби сируп добре шумувати. До шумованя уживає ся або порцеляновоі або срібної ложки. Коли сируп згусне, зробить ся прозорим і зачне пускати баньки як перли, то знак, що він готовий. Коли би цукор був дуже лихий, то треба сируп скоро раз заварить ся склярувати в той спосіб, що додає ся до него добре убитий білок і варити аж сируп зачне підходити в гору. Тогди вливає ся до него зо дві ложки студеної води, щоби піна опала, а коли піднесе ся другий раз, здоймає ся з огню і відставляє ся на бік на кілька минут, щоби підійшла в гору вся нечистота, котру відтак здоймає ся ложкою а сируп переціджує ся ще крізь мокру серветку.

— Смажінка з чорних вишень робить ся слїдуючим способом: Великі чорні вишнї дрилює ся (виймає ся осторожно перцем або шпилькою кістки, уважаючи щоби не поздирати дуже ягід); відтак робить ся чистий суруп: на пів кільо вишень 1 кільо або три чверти кіля цукру, після того як хто хоче мати або більше сирупу або вишень. Вишнї сипле ся на горячий сируп і смажить ся шумуючи заздно зразу на більшім опісля на слабшім огни. За кождий раз коли добре заварять ся треба здоймити з огню щоби остудили ся і потрясти трохи посудиною, щоби всюди рівно варили ся. Так треба смажити пів години, відтак відставити а на другий день досмажити аж сируп зробить ся густий. Густоту сиропу пробує ся на студенім ножи; скоро капля сиропу, набрана на ніж спадає поволи і гусне смажінка вже готова.

великих багон, які знаходили ся на пелюзийскій рівнинї, а котрі треба було виминати, наколи би битва випала для Перзів щасливо. По скінченій радї военній попросив Атинець ще раз о слово, і сказав: Тепер наконець можу заспокоїти вашу цїкавість що до тих вам кнених возів, повних зьвірят, котрі я казав сюди привести. В них єсть пять тисячів котів. Ви сьмієте ся; а я кажу вам, що тоті зьвірята придадуть ся нам лїпше, як сто тисячів вояків з мечами! Многі з вас знають той забобон Єгиптиян, що они готові би скорше згинути, як забити яку кітку. Також я сам мало що не пожив смерти, за то, що убив кілька тих зьвірят. Памятаючи на той забобон, казав я, де лиш прийшов, і на Кипрі, де суть дуже красні такі мишоловки, і на Самосї та на Креті, і в цїлій Сириї ловити всї коти, які лиш де були, а тепер роблю вам таке предложенє, щоби їх пороздавати тим воякам, котрі стоять напротив чисто египетского войска, та приказати людем поприязувати тї сьвяті зьвірята до своїх щитів та держати їх против нападаючих. Я закладаю ся, що правдивий Єгиптиянин уступить радше з поля битви, як щоби стріляв до их зьвірят, до котрих молять ся!

Грімкий сьміх був відповідию на то предложенє, котре по близшій розвазї ухвалено і поставлено зараз виконати. Камбізес наставив проворному Єллинови руку до поцїлованя і наставав па него, щоби він взяв собі яку Перзийку за жінку [7]). Відтак запросив він Атинця вечером на пир; але Фанес звинив ся тим, що мусить конче оглянути йоньске войско, котре ледви знає, а над котрим має обняти провід і пішов до свого намету.

При вході до намету застав він свого невільника в суперечцї з якимсь бородатим, обдертим і замащеним дїдом, котрий конче хотів з ним щось поговорити. Фанес гадав, що то якийсь жебрак і кинув ему золотий гріш; але той дїд навіть і не схилив ся по так щедрий дарунок, лиш вхопивши его за плащ, сказав: То я, Арістомахос із Спарти.

Аж тепер пізнав Фанес так страшно зміненого приятеля, завів его до свого намету, казав ему обмити ноги і помастити голову, дав ему покріпити ся вином і мясом, здоймив з него его лахи і накинув на его вихудлі жилясті плечі новий хітон.

Арістомахос дав то все зробити мовчки з собою. Аж коли покріпив ся і від оживляючого напитку набрав нової сили, став відповідати на питаня Атинця та розповів ему ось що:

Коли Псамтік убив Фанесового синка, пішов він до него і сказав ему, що коли невипустять зараз донечку его приятеля на волю і не скажуть по правдї, що стало ся з хлопцем, котрий десь в так загадочний спосіб пропав, то він спонукає тих, що служать під ним, щоби они вступили із служби Амазіса. Наслїдник престола обіцяв взяти то під розвагу. Коли Спартанець в два днї опісля поїхав нічною порою до Мемфіс, напали на него етіопскі вояки, звязали его і вкинули в темне місце на суднї, котре по многих днях і ночах дороги причалило до незнаного ему берега. Тут вивели увязненого з его вязницї та повели серед страшенної спеки через пустиню, попри якісь дивні скали на всхід. Наконець прийшов він до якихсь гір, при споді котрих були побудовані численні хати, в котрих було богато людий, що мали кайдани на ногах, а котрих всїх гонено що дня в закопи якоїсь копальні, де они вилупували зеренця золота з твердого каміня.[8]) Неодин з тих копальників був вже більше як сорок лїт в тій горячій сторонї нужди; але більша часть гинула від тяжкої роботи, яку на них накладали і від тої страшенної спеки, яка їх забивала, скоро они вийшли із закопу.

— Мої товариші! — так розповідає Арістомахос — були то засуджені а відтак помилувані убийники, то зрядники держави, котрим язики відрізано, то знов небезпечні для короля люди, котрих він боляв ся ось як і мене. Три місяцї гарував я разом з тою зволочею, наставники били мене палицями, в полудне була таки страшенна спека, що приходило ся загибати, а в ночи знов я мало не замерз коли студена роса вкривала мое голе тїло; я дожидав вже смерти і жив ще лиш надїєю, що пімщу ся на моїх гнобителях. Аж ось боги так дали, що наставники в сьвято Гатгори, як то єсть звичай в Єгипті, так упили ся вином, що заснули як колоди і не видїли, як я втік ще з одним молодим жидом, котрому за то, що він при продажи уживав фальшивої ваги, відтяли праву руку і сюди заслали. Зевс Лякедемоньский і великий бог того молодця мали нас в своїй опіцї і осліпили тих, що гонили за нами,

[7]) Подібно мусїв і Темістоклес оженити ся з Перзийкою, коли прийшов на двір перского короля.

[8]) Тї копальнї золота були над Червоним морем. В найновійших часах віднайдено знову їх слїди. В Радезієх і Кубан знайдено дуже інтересні написи з часів великого Рамзена, відносячі ся до копалень. Дуже важним під сим взглядом єсть папірус, який знаходить ся в туриньскім музею; там до тих місць, до бесїда про копальнї, додана ще й карта, на котрій золотоносні гори помальовані на червоно, а до них гієратичним письмом додані слова: „ту ен нуб“, значить ся: „золота гора“. До тих копалень засилано або военних полонеників, або людий. котрих король хотів позбути ся, а також і злочинців.

— Дешеві а добрі напитки на літо: Вівсяний напиток званий „Стокос“ робить ся із сьвіжо змеленого вівса, котрий можна собі змолоти на жорнах; муку треба пересіяти через топке сито і всипати 125 до 200 ґрамів тої муки до якоїсь посудини та налити водою і заколотити добре, щоби зробив ся плин білий як молоко. Опісля додає ся 150 до 200 ґр. рубаного цукру і пів цитрини покраяної на дрібрі кусні. Наконець на то все наливая ся 4 і пів літра кипячої води. Стокос можна пити студений або й грітий. — Нпший вівсяний напиток: Три чверти кіля вибраного вівса миє ся в добре студеній воді, а відтак варить ся в поливанім великім горшку в 12 літрах води, доки аж до половини не виварить ся. Оставших 6 літрів вівсяної води перецїджує ся через платок, засолоджує ся до смаку цукром і медом заварює ся ще раз, накриває ся горнець і ставить ся в холоднім місци на 24 годин, щоби напиток вистиг. Наконець спускає ся его осторожно до баньок або фляшок не зрушуючи осаду на споді, і затикає ся добре. Перед ужитком можна ще додати трохи соку з цитрини.

— Ясні повстяні (фільцові) капелюхи чистять ся слідуючим способом: Бере ся 10 частий чистого спіритусу, 10 частий (н. пр. ґрамів) сальмикового спірітусу і 3 части звичайної соли. В ту мішанину мачає ся чистий білий платок і витирає ся капелюх осторожно, щоби не дуже змочити, бо в противнім случаю капелюх тратить форму.

Переписка господарска.

Господ. з Трос: Питане: Перед кількома місяцями спостерігли ми, що корова наша дає молоко якесь кроваве. Незадовго оно почало ся тягнути, а при тім дійки покрили ся маленькими прищиками. Сї прищики виросли в остатнім часї в подовгасті, не дуже грубі бородавки з чорними вершками. — Невигода в тім, що корова не дає ся доїти — бо певно се їй справляє біль. — Відповідь: Не видївши хорої товарини, не можемо на певно нічого сказати, а тим більше не можемо давати вінкої ради і мусимо відослати Вас до ветеринаря. Наш здогад такий: Корова здаєсь була вже тогди хора на прищики, які пізнїйше показали ся, коли перший раз показало ся кроваве молоко; розірване при доєню кровоносної жилки в дійці в місци, де вже зробив ся був малесенький прищик, котрого ви тогди ще не добачили, могло бути причиною, що показала ся кров з молоком. Але могла бути ще й инша причина, а не зависимо від неї показали ся пізнїйше прищики. — Що же до самих прищиків то річ така: Нам здає ся, що то буде найскорше так звана бородавкова віспа, котра показує ся лиш у коров на вимени а іменно же на дійках. Зразу показують ся прищики так великі як головка від шпильки, або як зерно проса, бувають трохи червоні на вершку, мають маленькі міхурцї з матерією, а з них роблять ся опісля струпки, котрі звичайно до 14 днів гоять ся і відпадають. Але з таких струпків роблять ся иноді і більші великі як горох або й лісковий оріх а бувають тверді як камінці і кажемо що то так звана камінна віспа; хороба тягне ся дуже довго, тогди й кілька неділь. Часом знов, здає ся, що вже в наслідок механічного зрушування дійок при доєню, ростуть ті прищики в гору, вирастають подібно як би бородавки а тогди кажемо, що то т. зв бородавкова віспа. Бородавки ті присихають зверха, чорнїють і гоять ся але дуже поволи. Того рода хороба єсть звістна загально під назвою фальшивої віспи, котра не єсть заразлива. — Чи то як-раз та хороба у Вашої корови, того очевидно не можемо знати, отже й годі що радити, тим більше, що в тяжких случаях треба конче помочи ветеринаря, котрий би навіть взяв ся до вирізуваня.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 19-ого червня: Пшениця 7·60 до 7·80 Кор.; жито 6·10 до 6·35; овес 5·75 до 6·—; ячмінь пашний 5·50 до 6·—; ячмінь броварний 6·— до 6·50; горох до вареня 7·50 до 15·—; вика 7·50 до 8·—; сїмя льняне —·—до—·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до—·—; бобик 5·50 до 5·75; гречка 8·50 до 9·50; конюшина червона —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; кукурудза нова 6·40 до 6·70; хміль—·— до—·—; ріпак новий 11·— до 11·50. Все за 50 кільо loco Львів.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 20 червня. Вчера відбув ся в Бруці над Літавою двірский обід. Нині рано Цїсар відбуде перегляд войск і рано о 10-ій верне до Відня.

Рим 20 червня. Король поручив утворене нового кабінету президентови сенату Серакко.

Льондон 20 червня. Надійшла сюди телеґрама, що кулаки дійстно напали в Пекінї на европейскі посольства, але їх напад відбито головно завдяки арматї Максіма уставленої перед австро-угорским посольством. Та армата завдала напастникам величезні шкоди.

Льондон 20 червня. Ухвалено вислати з Індиї до Хіни 6 полків піхоти і батерию артилериї.

Льондон 20 червня. Намістники провінций Нанкіна і Вухав вислали до цїсаревої мемориял, в котрім просять еї, аби як найскорше здавила ворохобню, бо від того зависить цїлість хіньскої держави.

Париж 20 червня. Французкі сили воєнні які вже суть в Хіні або прибудуть там до 29 с. м. числять 4200 вояків.

а котрих голоси ми чули нераз вже поза собою.

Луком, який я взяв від одного наставника роздобував я поживу для нас. Де не було дичини, їли ми корінцї та овочі дерев і яйця що вибирали з гнїзд. Стан сонця і зьвізд помагав нам вишукувати добру дорогу. Ми знали, що недалеко від тих копалень єсть Червоне море і що ми перебували на полудни від Мемфіс ба й від Теб. Незадовго прийшли ми на побереже а відтак пустились просто на північ. Наконець стрітили ми прихильних корабельників, котрі нас доти годували, аж нас забрала арабска лодка, котра мене і того жида, що знав мову мореплавцїв, завезла до Езеонґебер в краю Едомітів. Ту довідали ся ми, що Камбізес іде з великим войском против Єгиптиян, і поїхали з відділом амалекітских їздців, що мали Персів заосмотрити водою, до Гарми. Звідси пішли ми з приоставшими позаду вояками великої азийскої армії, котрі милосердили ся надімною та брали мене иноді на коня з собою, аж до Пелюзиюм, а тепер чую, що ти служиш у великого короля за полководця. Я додержав моєї присяги і вірно встоював ся за Еллинами в Єгиптї; тепер же черга на тебе помочи старому Арістомахови і постарати ся для него о то одно, чого він ще бажає: пімстити ся на своїх гнобителях!

— О то постараю ся — відозвав ся Атинець і стиснув дідусеви руку. — Поставлю тебе на чолї мілезийских тяжкозбройних і дам тобі волю мстити ся на наших ворогах так, як схочеш! Але тим я ще вовсїм не відвдячив ся тобі, і дякую богам, що они вже тепер позваляють менї зробити тебе простим словом щасливим! Знайже, що в кілька днїв по тім як ти десь був щез, приплив до Навкратіс почестний корабель спартаньский під проводом твого сина, щоби тебе, батька двох олїмпійских побідителів на приказ ефорів забрати назад до вітчини.

На ту вість старий аж стряс ся, в очах станули ему сльози а уста шептали тиху молитву. Відтак вдарив ся рукою по чолї і відозвав ся дрожачим голосом: Тепер сповняє ся, — тепер показує ся правда! Прости менї Фанбосе Аполлоне, коли я сумнївав ся о словах твоєї єрейки. Що то обіцювала ворожба?

Скоро громада на конях із гір снїгових зійде
Геть на поля, де ріка зрошує скрізь рівнину
Човен непевний тебе заведе у се поле,
Що здороженим ногам захисток тихий подасть.
Скоро громада на конях із гір снїгових у низ
зійде
Пятка судяча подасть, що відмовляла тобі.

— Тепер сповняє ся, що менї бог обіцяв. Тепер можу, тепер хочу вернути домів; але насамперед підношу руку в гору і прошу Діку, вічно пануючу справедливість, щоби не відмовила менї роскоші мести!

— Завтра настане день відплати! — відозвав ся Фанес прилучаючись до молитви старого. — Завтра заріжу мому синови посмертну жертву і не спічну, аж Камбізес влучить стрілою котру я зробив, серце Єгипту! — Ходи тепер, мій друже, нехай поведу тебе до короля. Такий чоловік, як ти, варт більше як цїле єгипетске войско!

(Дальше буде).

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).